

LØGTINGSLÓG NR. 17 FRÁ 9. MAI 1972 UM BYGDASØVN VIÐ
MENTUNARSØGULIGUM TÝDNINGI/OM KULTURHISTORISKE
LOKALMUSEER, SUM BROYTT VIÐ LØGTINGSLÓG NR. 88 FRÁ
17. JULI 1986.

Lagtingslov nr. 17 af 09.05.1972 '); document.writeln(""); } //-->

► Broytingar eftir 1. januar 1999 og kunngerðir

Nr. 17

9. mai 1972

§ 1. Bygdasøvn, sum innan avmarkað virkisøki reka mentunarsøguligt virkseml sum nevnt í § 2 í lögtingslóg nr. 32 frá 2. mai 1952 um fornminni, kunnu fáa almennan stuðul, tá tey lúka treytirnar í hesi lóg.

2. stk. ¹⁾ Bygdasøvn, sum virka eftir hesi lóg, kunnu átaka sær innsavnan og varðveitslu av skjølum, myndum, ljóð- og myndabondum og øðrum tilfari av bygdasøguligum týdningi.

3. stk. ¹⁾ Tað er skylda hjá alment stuðlaðum bygdasavni at halda viðlíka varðar millum bygdur innan virkisøki sítt. Útreiðslur, sum standast av hesum, verða fult endurgoldnar úr avvarðandi kommunukassa, sbr. reglugerð frá 29. oktober 1940.

§ 2. Bygdasavn, sum søkir góðkenning sum stuðulsøkjandi stovnur, skal senda viðtøkur sínar fyri stovnan og rakstri av savninum til góðkenningar saman við umsóknini.

2. stk. Í viðtøkunum skal m.a. vera lýst stjórnarskipan, virkisøki og virkseml savnsins.

3. stk. Kommunustýri, sum veita bygdasavni studning, hava rætt at góðkenna viðtøkur savnsins og at vera við í setan av stjórn.

§ 3. Landsantikvarurin hevur eftirlit við bygdasøvnnum og veitir teimum hjálp og leiðbeining.

2. stk. Stuðulssøkjandi bygdasavn sendir landsantikvarinum ársroknskap við frágreiðing, byggjætlanir og ætlanir um keyp av bygningum og jarðfestum fornminnum til fakligar góðkenningar. Landsantikvarurin sendir landsstýrinum tað til fígjarligar góðkenningar við tilráðing síni, áðrenn studningur verður veittur eftir hesi lóg.

3. stk. Gevst eitt bygdasavn við virki sínum ella fellur í órøkt, ger landsantikvarurin av, hvussu gripir tess skulu varðveitast, til bygdasavn aftur verður góðkent innan avvarðandi virkisøki, og hvussu skyldur tess annars skulu røkjast.

4. stk. Fornminni og gripir, sum góðkent bygdasavn eigur, mugu ikki verða latin av hondum aftur uttan góðkenning.

5. stk. ¹⁾ Innsavnan og varðveitsla av skjølum, bondum o.t. eftir § 1, 2. stk. í hesi lóg, sum bygdasøvn átaka sær, krevja góðkenning av landsskjalavørðinum, og veitir

hesin bygðasövnunum hjálp og leiðbeining. Hann hefur eftirlit við sövnunum í tann mun, tey virka sum skjalasavn.

§ 4. ¹⁾ Landið letur góðkendum bygðasavni í studningi 60% av rakstrarútreiðslunum.1)

2. *stk.* Upp í hesar verður roknað: Samsýning til starvsfólk, keyp av gripum, røkt av fornminnum, hiti, ljós, reingerð, innbúgv, leiga av høli o.t. ella renta og avskrivning av bygningum, savnið hefur, tá tikið verður við, at landið letur 50% í studningi til keyp ella bygging av savnhúsum og til keyp av jarðføstum fornminnum og bygningum, ið kunnu góðtakast sum fornminni.

3. *stk.* Studningur verður goldin afturút fyri eitt ár í senn, roknaður eftir góðkendum, grannskoðaðum roknskapi við frágreiðing. Studningsforskot kann verða veitt, grundað á góðkenda rakstrarætlan. Umsóknir um studningsforskot verða viðgjørðar sbr. reglurnar í § 3, stk. 2.

4. *stk.* Rakstrarútreiðslur, sum ikki koma undir studningsendurgjald, verða hildnar av avvarðandi bygðasavni og kommunum innan virkisøki savnsins.

5. *stk.* ¹⁾ Dokumenteraðar útreiðslur í samband við fyrireikingar til stovnseting av bygðasövnunum kunnu verða tiknar við sum studningsgrundarlag í fyrsta roknskaparári hjá einum bygðasavni ella einum lokalum fornminnisfelag.1)

Endanotur

¹⁾ Broytt við Ll. nr. 88 frá 17.07.1986, sett í gildi 01.01.1986